

планъ за премиряване; съгласенъ съ идеитъ на Франклина, който йоще веднажъ присѣтствува въ събранъето на палатата, отъ лордове, дѣто вѣщо приказа плана на съюза, готовъ за винаги да са подкопае. Лорду Чатаму отговаряше лордъ Сандвичъ, но отговоритъ му бѣхъ неумѣренни. Като са препираше съ защитника на колониитъ, той са неубоя да нападне на тѣхния агентинъ, когото забѣлѣжи въ събранъето. Той поиска, да не го зематъ подъ прегледване но на часа да отхвърлятъ проекта, не толкозъ приличенъ на работа съ перо на Великобритания, колкото на едно произведение отъ нѣкои Американци. Като са повѣрижъ къмъ рѣшетката, дѣто са опираше Франклинъ, продума, като гледаше на него: «струва ми са че гледамъ чловѣкътъ, който е наредилъ тойзи проектъ; той е единъ отъ най-жестокитъ и отъ най-непримиряваннитъ врагове, що има Англия». Франклинъ не са смути като слушаше туй внезапно *натякване*, и като гледаше всички погледи обѣрижти къмъ него. По неговото спокойно лице и по погледа му всѣки можеше да види една чудна тишина. Сѣкашъ че лютото и върло нападанъе са отнасяше за друго нѣкото. Но лордъ Чатамъ, на когото предложеньето поддѣржахъ херцогитъ Ричмондъ и Манчестеръ, лордовитъ Шелбурнъ, Камдемъ, Темплъ и Линтлтонъ, зе да говори и да унищожава нерѣшителното мнѣнье, изразено отъ Лордъ Сандвича за Франклина и искаше да запознае всѣки съ чувствата отъ които бѣше проникнатъ този знаменитъ и почтенъ чловѣкъ. «Азъ съмъ сжщийтъ съчинителъ на плана който е